

[A. Svensson.]

Nødvendigheden af at stabilisere og konsolidere Landsdelens Økonomi, der har været underkastet saa mange Svingninger fra Verdenskrigens Begyndelse til Dato. Jeg vilde have sat Pris paa, om det var kommet klart til Orde. Det vilde have spredt Tillid og Tryghed i Tusinder af sønderjyske Hjem, og det vilde have styrket Samhørighedsfølelsen mellem Grænselandet og det øvrige Danmark.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg det konservative Ændringsforslag til Vedtagelse.

Aage Fogh: Udvalgets Ordfører har redegjort for Ændringerne, der har samlet Udvalgets Flertal. Jeg kan fuldt ud tiltræde den Redegørelse og anbefaler derfor at stemme imod de Ændringsforslag, der stilles af Mindretalspartierne. Under det Udvalgsarbejde, der er foregaaet, er der indhentet mange Oplysninger af stor Interesse, og jeg vil stærkt anbefale, at man studerer den Betænkning, der foreligger, idet den giver en hel Del Oplysninger til Belysning af Forholdene nede i Sønderjylland. Jeg vil gerne henlede Opmærksomheden paa Bilag 1, en Skrivelse fra de sønderjyske Landbrugsorganisationer, og hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil have Lov til at citere et Afsnit. Der skrives her:

„Vore Forslag har til Forudsætning, at den Hjælp og Støtte, som Forholdene gør paakrævet for det danske Landbrug som Helhed, vil blive ydet, og vi skal i saa Henseende navnlig pege paa Nødvendigheden af en Afvikling eller Indfrysning af den Del af Landbrugets Gæld, som ligger ud over Ejendommens Værdi og Forrentningsmuligheder, idet vi herom henviser til den af Landbokommissionen af 1931 afgivne Betænkning“. Denne Udtalelse her er helt ud paa Linie med den Stilling, jeg indtog ved første Behandling af denne Sag, og det underer mig, at andre har forladt denne Linie, men jeg skal komme tilbage til dette Spørgsmaal siden. Jeg henleder ogsaa Opmærksomheden paa den Opgørelse, vi har faaet over, hvor mange sønderjyske Landmænd der har gjort Brug af de Hjelpeforanstaltninger, der her er Tale om. Af denne Opgørelse fremgaar det, at af ca. 14 000 Landmænd er der ca. 5 400, der har gjort Brug af disse Foranstaltninger, og det tør vel tages som et Bevis for, at der i de sønderjyske Landsdele er omtrent det samme Antal Landmænd, der har en Gæld, der overstiger 85

pCt. af Panteværdien. Jeg skal ikke benægte, at Landbruget i Sønderjylland er ude for større Vanskeligheder end i Landet i Almindelighed, men jeg tror, at f. Eks. navnlig en Del af Vestjylland, hvor der gennem den sidste Menneskealder er opdyrket raa Jord og opført Nybygninger, er ude for Vanskeligheder af samme Art. Jeg har som Medlem af et andet Udvalg modtaget en Del Indberetninger fra Vestjylland, der synes at vise dette. Fra et enkelt vestjysk Sogn, et udpræget Nybyggersogn, fik jeg Opgørelse over samtlige 151 Landmænd, der havde Førsteprioriteter, der tilsammen oversteg den samlede Panteværdi med 157 000 Kr. Der kan næppe være Tvivl om, at i hvert Fald i det Distrikt er man ude for de samme Vanskeligheder som i Sønderjylland. Derfor beklager jeg, at Venstre og Konservative ikke er i Overensstemmelse med de sønderjyske Landbrugsorganisationer i deres Syn paa Forudsætningerne for, at disse Lovforslag skal gennemføres.

Jeg henleder Opmærksomheden paa den Bestemmelse, man fra konservativ Side har sat ind i Lovforslaget angaaende Forpagternes Muligheder for at nyde godt af disse Støtteforanstaltninger. Jeg skal ikke nægte, at der i visse Tilfælde kan være Grund til at yde denne Støtte, men jeg tror nok, jeg kan sige, at man har været nederdrægtig uheldig med det Eksempel, man har anført. Det drejer sig om en Forpagter, der første Gang forpagtede i 1922 for en 10-aarig Periode og fornyede sin Forpagtning i 1932, da vi var nede i den dybeste Kriseperiode, vi har haft. Nu henviser de Konservative til dette Eksempel og siger: der bør skabes Mulighed for, at ogsaa denne Mand kan faa Del i de Midler, der stilles til Raadighed fra Myndighedernes Side. Jeg skal hertil sige, at i 1932, da vedkommende forpagtede Ejendommen, da kostede Flæsk her i Landet 64 Øre pr. kg, nu koster det 1 Kr. 74 Øre, da kostede Kvier og Stude 34 Øre, nu koster de fra 66 til 70 Øre, da kostede Pattegrise 9 Kr., nu koster de 26 Kr., da kostede Smør 1 Kr. 46 Øre, nu koster det et Par Kroner — selv om dette sidste ikke er saa stærk en Stigning som de andre Ting, jeg har nævnt, er det dog en Fremgang. Jeg synes, der er Grund til at forudsætte, at naar en Landmand i 1932 forpagter en Ejendom under saa ekstraordinært daarlige Forhold, saa vil han sørge for at faa sin Forpagtningsafgift sat saadan, at han ikke behøver Statshjælp i 1936, naar de Varer, han producerer, er 3 Gange mere værd end i 1932. Jeg vil derfor gerne kraf-